

המביא פרק רביעי ביצה

ל.

עין משפט נר מצוה

ב א מיי פ"ה מהל' יו"ט
ה"א סמג לאון פה
טושי"ע א"ח כ"י שגב ספרי
ה ופי' מקח טעני' י'
ג ב מיי ש"ה ב טושי"ע
א"ח שס:
ד ג מיי פ"ח מהל'ט
(שבת) טושי"ע א"ח כ"י
שסג טעני' ה:
ה ד מיי פ"ח מהל'ט
שבת פסוק הלכה ז
סמג לאון פה טושי"ע
א"ח כ"י מרח טעני' ג:
ו ה מיי פ"ח מהל'ט י"ט
הלכה יא טושי"ע א"ח
כ"י מקח טעני' י':
ז ו מיי ש"ס ופכ"ו
מהל'ט שבת הל' טו
טושי"ע א"ח כ"י שגב טעני'
ה:
ח ז מיי פ"ח מהל'
י"ט הלכה יא טושי"ע
א"ח כ"י מקח טעני' י':

דרדור ברנלא. פ"י בעמר שקורים פורק"א ועשו כמין רגל לדרו
באגרא בין שנים צמוט על כמפיהם דהיינו שנוי והיו
להקל כפ"ה וקשה דכסוף פ' האומנין (צ"מ דף פג.) משמע דמשאלו
כד נושאין בקל צרגלא מצאגרא אלף נראה דאפילו מכביד יותר
מכל מקום לא חיישין כיון דמשנה
מדרך חול וכן נמי פירש הקונטרס
גבי דדרו באגרא לדרו באכפא
ו אפילו נמי אין להקל מכל מקום
עבדין הכי:

דמלאי בחצבא רבה תמלי
בחצבא זוטא הא קא
מפשא בהלובא. וא"ת מאי פריך והא
מפשא בהלובא והא אמרין לעיל
דאפשי בהלובא ספיר דמי כשיעשה
דרך שנוי ויש לומר דהא מפיש
בהלובא ושנוי נמי ליכא דבחול נמי
עבדין הכי:

זמנין דמטמיש בהו מיא ואיתי
לדי חסידיה. וא"ת והא

אמר נפרוס סודרא עליה ולא חיישין
לידי סמיטה וי"ל דלעיל מיירי בחדות
סתום כולו ופיו כר ולכן לא חיישין
לסמיטה ועי"ל דהכא מיירי בסמיטת
מיס דאסוריה משום לצון וא"כ כי
נפל (ט) צגויה מלא אחי לידי סמיטה
אזל התם מיירי ציין דסמיטה שלו
אסורה משום דש וא"כ כי נפל
ט לארעא הולך לצדוד ולא חיישין
לסמיטה: אין מטפחין. פ"ה

משום שיר או משום אזל ולא נהירא
דמפוק ליה דאסור משום זער ואפי'
בחול המועד דלאתא צפ' ואלו
מגלחין (מו"ק דף כח:) ולקמיה (דף נה.)

מפרש שמה יתקן כלי שיר:
תנן אין מטפחין ואין מרקדין.

פרש"י שמה יתקן כלי שיר
ומיהו לדידן שיר דדוקא צימיקן שהיו
בקיטין לעשות כלי שיר שייך למגור

כלי שיר ולא שייך למגור:
דהא תוספת יו"ה"ב דאורייתא היא

ואבלי ושתו עד חשבה ב'.
משמע דיש שיעור לתוספת יו"ה"ב

מדהצריך להפסיק מצעד יוס דהא
דלא לא היו חולקים ממש עד חשבה
ט דעצמיסורא מדאורייתא ואעפ"כ

קאמר מוטע שיהיו ישראל שוגגין ואל
יהיו פ' מוידין וצפ"י המוספת לא
הוצרכו ששאריו, ששכירה

לשאובר כמה פעמים
כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא

לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי

משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות

בבלי גדול המלא בקטן,
מרבא בשאיבה, ששכירה
לשאובר כמה פעמים

כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא
לשנות מותר, א"ל רבה בר

רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי

ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,

מרבא בשאיבה, ששכירה
לשאובר כמה פעמים
כדי סיפוקה, מי שחיתה

פעמים שיתחנך וצריכא
לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)

כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,

א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,
מרבא בשאיבה, ששכירה

לשאובר כמה פעמים
כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא

לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי

משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות

בבלי גדול המלא בקטן,
מרבא בשאיבה, ששכירה
לשאובר כמה פעמים

כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא
לשנות מותר, א"ל רבה בר

רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי

ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,

ומתחילין בערמא הסנן. להסק ואע"פ שלא זמנה מצע"י ולא היה
רגיל להסיק ממנה. והשתא משמע דלית ליה מוקצה: אבל לא נעלים
שצמוקצה. רחבה שאחורי הצמים קרויה מוקצה על שם שהיא מוקצה
לאחור ואין נכנסים ויוצאים בה חסיד וסם נותנין עלים וכל דבר שאין

דעמו ליטול עד זמן מרובה. ובגמרא
פריך סיפא לרישא דהשתא משמע
דלית ליה מוקצה: גמ' ואם אי

אפשר לשנוי. כגון שזמן אורחים
הרבה ואין להציד הרבה צידה
מותר: דדרו צדוקא. משאוי שאלם

יחיד נוסף על כמפו בחול בטורח
אם צא לשאת אותו צי"ט לצורך י"ט
כגון חצית או שק מלא פירות ישאלו

צי"ט. צרגלא עמר שקורין פורק"א
כדרכי נושא מלא למכור מפני שצריך
לשנות וכשהוא משנה ישנה להקל

משאלו ולא להצדוד טורח צי"ט ועתה
זה נוח הוא לשאת או משא כד
וכשנושא בו חצית הנשאת צדקת

משנה להקל הוא: דדרו צרגלא.
משוי חצית גדולה שגוילין לשאת
אותה צרגלא: לדרו באגרא. ישאיה

צי"ט בשני בני אדם צמוט על
כמפיהם דהיינו נמי שנוי להקל:
דרו באגרא. צמוט על כמפיהם

לדרו צי"ט לאותו צמוט באכפא צמוט
צדיהם משום שנוי. ואע"פ שאינו
להקל מ"מ שנוי הוא ואינו מרצה

טורח בשנינו: נפרוס סודרא. קל
הוא ואינו מכביד ושנוי (ה) הוא
צעלמא ולהלכע: ואם אי אפשר

לשנוי. שאין לו סודר לכסותו: מליין
מיא. שזכבות מיס מן ההר: ספספיה
נכנסתא. כמו של ע"ד העשו לנדין:

ומנין דמפסיק. שצריך לקושרו שלא
יכול דרך חומנין דמפסיק בהליכתו
ואחי למקשריה וקשר העשו להתקין

אז מלככה הוא: דמטמיש צמיה.
שגשרה צמיה: אין מטפחין. משום
שיר או משום אזל: מטפחין. ידיו

זו לזו: מטפחין. קף על ירך: מרקדין.
צרגל. וכולם נאסרו משום שבות גזרה
שמה יתקן כלי שיר צפרק משילין

(לקמן דף לו:): אפומא דלחיא. לחי
המטיר צמדי בשבת: דלמא מגנדר ליה
סנן. צרה"ר חוץ ללחי: ואפי' לאסויי.

מתוך שאינו צמדי מקורה להכיר
שזה ר"ה חס ר"ה"ו ומצינו: וקא
מגנדר תצנייה ומיניה לזו לא גרס":

ולא אמרין להו ולא מיד. ואע"ג
דעברין אדרבנן דלמור לא לימצי
ואינה יתכן: הנה לפס. דדבר

שהרגילו בו ולא יחזרו בהם: מוטע
שיעשו שוגגין ואל יעשו מוידין. לעבור
כשדעו ולא יניחו צכך: ושנוי מילי.

דהנה להם לישאל: צדיבנן. היכא
לדרגילי למעבר אדרבנן כי הק
דמטפחין והק ידענן אפומא דלחיא:

תוספת יוס הכפורים. שצריך להתחיל
ולהתענות מצעד יוס דאורייתא היא
דנפקא לן (יומא דף פא:): מוענימ את נפשתימס צמשה"ס: ואכלי

ושמו עד ששככה גרס. ולא גרס מששככה: צאולר. דדבר האלור
שהיה מוקצה לאולרו לזמן ארוך כהאי גוונא דסתמא אולרין אותו לזהמה: ארזי ואשוחי:

אשוחי. ארז נקבה: דמוקצה מחמת חסרון כים נינהו. שדמיה יקרין: דמסני לה. לדרז כהנא: סנא סריא. נקבז ומסרימ שאין ראוי
למאלכל בהמה וסתמיה לעלים ולא לאכליה והיינו לאולר"ס: לעינא. לטעי ללצון לצנים: דאפי' ציה קוילי. ואין יכול לגבולו צמיה וצרגליו:

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של
הקצה דעמו אלף אולר של

(א) וצדיבנן סנן. וצפספיה
ה: כמז רש"י ד"ה מחסא
עירו של רבא, (ב) וצרגל
הר"ף צרגלא וכן הוא בעמ'ר
ערך רגל, (ג) ע"י שבת קמח,
(ד) שבת קמח: וצפספיה,
(ה) ע"י צמיה"ס וצפספיה,
(ו) לקמן לו: שבת קמח:
(ז) שבת קמח. וצפספיה,
(ח) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(ט) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(י) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יא) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יב) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יג) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יד) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(טו) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(טז) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יז) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יח) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(יט) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כ) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כא) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כב) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כג) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כד) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כה) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כו) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כז) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כח) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(כט) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'
(ל) וצ"ל רבה אולר צדיב"ק פ'

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה נפרוס
וכי' ושנוי בעלמא הוא
ולהצניע: (ב) תוס' ד"ה
ומנין כי נפיל בגו
מלא אחי:

הגהות הגר"א
[א] גמ' צדוקא. צ"כ
הרמב"ם פ"י צדוקא.
צמוט. צרגלא על גבו
מחזורי. צאגרא על
הקפה. צאכפא צדו לפיו
הערוץ פ"י צע"א: [ב] שם
תכסיה צנכסתא ומנין
דמפסיק כ"י צ"ל (ועי'
רש"י ומהר"ם):

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

מוסף רש"י
אבל לא בעצים
שבמוקצה. שחיתים
גרמיה שאלחיו צמיו
והקס לזמות הסמיו.
מוקצה רחבה שאלחיו
צמיו. שהקס אחריו צמיו
למנעם שם דבר לאולר
(שבת קמח). ע"י ירך
דמפסיק. קמח. דמנדרת
ליה כסיו קטן ליה כנה,
וימנען דמפסיק ואחי
למקטריה. והיא קשר של
קמחא דלחור מדאורייתא
(שם קמח). ואחי לזיר
חסיטה. ודקאמר (לעיל)
נפרוס סודרלה עליה, דבר
יש קמחין (שם). אפי'
מטפחין. צד (לקמן לו)
על הלז (שבת קמח). ואין
מטפחין. על ירך (לקמן
לו): אף קל קף משום
לזלכא הכיכל (שבת קמח).

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

הגהות מהר"ב
רנשבור.
[א] גמ' ומנין דנפיל ואחי
לחמיה. צ"כ ע"י מהר"ם
לנפיל דלא גרס זה ועיין
שם מוקצה דגרס ומנין
דמנדר ואחי לחמיה
ושכרימ אכורין מזל טולטול
ועיין בגמ' פ"י מקי ס"ק
ט":

לעני רש"י
פורק"א. קלשון.

מוסף תוספות
א. ע"י חס' שבת קמח. ד"ה
אחין רבא מש"כ בלחין.
ב. דסמיטה משום לבון
ושאר משקין מלכלכין
ולא מלכין ולפיכך
ליכא למגור. רש"א.
ג. משום שמחה רגילין
לספק ולטבח בהשמעת
קול ואסור. חס' שבת
קמח. ד"ה לא מטפחין.
ד. אלא דלא ידעין ליה.
ה. דא חבי הוי
מבניסין עצמן לספק
יוה"כ עצמו. ש"ס. דא
אפשר לצמצם. שס.

רבינו חננאל
תנא אם אי אפשר
לי לשנות מותר לעשות
כדרכו. אהקין רבא
במחזא, וכתבין תנא
את הקנינים בדוחקא,
יעצור אותן בשנינו
וכי' אי אפשר
לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,
מרבא בשאיבה, ששכירה
לשאובר כמה פעמים
כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא
לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,
מרבא בשאיבה, ששכירה
לשאובר כמה פעמים
כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא
לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,
מרבא בשאיבה, ששכירה
לשאובר כמה פעמים
כדי סיפוקה, מי שחיתה
פעמים שיתחנך וצריכא
לשנות מותר, א"ל רבה בר
רב חנן לאביי (אמור רבנן)
כל הוצא דאפשר לשנוי
משנינן, והא הני נשי
ממלאות מיס בלא שנינו,
א"ל מי שדרכה למלאות
בבלי גדול המלא בקטן,